

Старійшина Уїлфорд В. Андерсен
Сімдесятник

Камінь нашого Викупителя

Я свідчу, що ті, хто дотримується Його заповідей, зростатимуть у вірі та надії. Вони отримають сили здолати всі життєві випробування.

Колись давно ми з сім'єю побували в Наву, штат Іллінойс. Туди прибули перші святі в пошуках притулку. Багато хто втратив свої будинки та ферми, а деякі—своїх близьких через все більші переслідування. Там, у Наву, вони зібралися й побудували нове і прекрасне місто. Але переслідування продовжувалися, і в 1846 році вони знову були змушені залишити свої домівки—цього разу в розпал зими. Вони вишикували візки на Парлі-стріт, очікуючи своєї черги, щоб перейти через замерзлі води річки Міссісіпі в невідоме майбутнє.

Коли ми стояли на Парлі-стріт й думали про їхні безнадійні обставини, мені на очі потрапив ряд дерев'яних табличок, прибитих до стовпів огорожі, на яких були вирізьблені цитати зі щоденників цих страждених святих. Коли ми читали кожну цитату, на наш подив, ми не знайшли в їхніх словах ні відчаю, ні розчарування, лише впевненість, відданість і навіть радість. Вони були сповнені надії, надії, яка відображена в цитаті зі щоденника Сари Деармон Річ, лютий 1846 року: “Розпочати таку подорож

взимку... майже означало увійти в пащі смерті, але в нас була віра... [і] ми відчули радість від того, що настав час нашого визволення”¹.

Ці перші святі втратили домівки, але не втратили надії. Їхні серця були розбиті, але дух був сильним. Вони засвоїли надзвичайно важливий урок. Вони дізналися, що надія, з її якими благословеннями миру і радості, не залежить від обставин. Вони дізналися, що істинним джерелом надії є віра—віра в Господа

Ісуса Христа і Його нескінченну Спокуту, єдиний надійний фундамент, на якому нам слід будувати наше життя.

Сьогодні інша група піонерів ілюструє цей важливий принцип. У вівторок 12 січня масивний землетрус завдав удару країні Гаїті. Цей землетрус перетворив столицю, місто Порт-о-Пренс, на руїни. Його наслідки були спустошуючими—близько 1 млн. людей втратили домівки та більше 200 тис. оголошені загиблими.

В той час, як з усього світу надходила небувала допомога, інший дивовижний і натхненний порятунок здійснювався у Порт-о-Пренсі. Він був скерований комітетом, до складу якого входили місцеві гаїтянські провідники Церкви. Вони діяли за натхненням й були організовані відповідно до моделі священства. До членів комітету, зокрема, входили два президенти колу та два президенти Товариства допомоги колу в Порт-о-Пренсі, а також президент місії, який у віці 30 років головує над 74 місіонерами повного дня на Гаїті, місія Порт-о-Пренс. Усі його місіонери—гаїтяни—і дивом жоден з них не постраждав під час цього жакливого землетрусу.

В руках цих натхнених місцевих провідників були ресурси Церкви, ресурси, які склалися зі щедрих пожертвувань багатьох із вас. За ці пожертвування народ Гаїті глибоко вдячний. За вказівками комітету майже відразу з Домініканської Республіки приїхали вантажівки з провізією. Через лічені дні після землетрусу прибули літаки з їжею, системами очищення води, наметами, ковдрами, а також прибула група лікарів з медикаментами.

Дев'ять домів зборів у Порт-о-Пренсі та околицях залишилися майже неушкодженими—ще одне

неймовірне диво. Протягом тижнів після землетрусу вони стали притулком для більше 5 тис. гаїтян, а також пунктами розподілення їжі, води та надання медичної допомоги. Основні потреби були задоволені, й на зміну хаосу прийшов порядок.

Хоча вірні гаїтянські святі зазнали серйозних страждань, вони сповнені надії на майбутнє. Як і в перших піонерів 1846 року, їхні серця розбиті, але їхній дух—сильний. Вони також навчають нас, що надія, щастя і радість не залежать від обставин, а від віри в Господа.

Пророк Мормон, сам переживши важкі обставини, зрозумів і чітко виклав це вчення:

“І знову, мої улюблені браття, я б хотів поговорити з вами про надію...

...Ось, я кажу вам, що ви матимете надію через спокуту Христа... і це через вашу віру в Нього згідно з Його обіцанням.

Отже, якщо людина матиме віру, вона повинна мати і надію; бо без віри не може бути ніякої надії”².

Надія приходить через віру в Ісуса Христа. Він уже переміг світ і пообіцяв, що зітре кожную сльозу з наших очей, якщо тільки ми повернемося до Нього, повіримо й підемо за Ним³.

Ті з вас, хто саме зараз відчуває розпач або смуток, можуть запитати, яким чином їм відновити надію. Якщо вас бентежать такі думки, пам’ятайте, що надія приходить як наслідок віри. Якщо ми хочемо зміцнити надію, нам треба зміцнити віру.

Віра в Спасителя не обмежується лише вірою на словах. Апостол Яків навчав, що й демони вірують,—і тремтять⁴. Справжня віра спирається на справи. Різниця між демонами і вірними членами цієї Церкви не в вірі, а в справах. Віра росте, якщо ми дотримуємося заповідей. Ми повинні працювати над дотриманням заповідей.

У Путівнику по Писаннях читаємо: “Не чудеса є причиною віри; сильна віра зростає через послух до євангелії Ісуса Христа. Інакше кажучи, віра приходить через праведність”⁵.

Коли ми намагаємося дотримуватися заповідей Бога, каємося в наших гріхах і обіцяємо робити все можливе, щоб іти за Спасителем, починає зростати наша впевненість, що, завдяки Спокуті, все буде добре. Ці почуття підтверджуються Святим Духом, який позбавляє нас “марноти”, як казали наші матері-і батьки-піонери. Незважаючи на випробування, нас сповнює почуття благополуччя й бажання співати з ними, що дійсно “все гаразд!”⁶

Я не хочу применшити реальність депресії як хвороби. Комусь для здолаття депресії і страхів потрібно буде звернутися до компетентного лікаря. Але для більшості з нас смуток і страх починають щезати й замінюватися щастям та спокоєм, коли ми покладемо довіру на Автора плану щастя і розвиваємо віру в Князя миру.

Нещодавно мій дорогий друг помер від раку. Він і його сім’я є людьми з сильною вірою. Я з захватом дивився, як їхня віра допомагала їм пережити цей дуже важкий час. Вони були сповнені внутрішнім спокоєм, який підтримував і зміцнював їх. З їхнього дозволу я хотів би прочитати цитату з листа доньки, який було написано за кілька днів до смерті батька:

“Останні кілька днів були особливо складними... Вчора ввечері, коли ми зібралися біля татового ліжка, Дух Господа був присутній і справді втішав нас. Ми спокійні... Це був найтяжчий досвід, який ми коли-небудь мали, але ми відчували спокій завдяки знанням... про обіцання Небесного Батька, що ми знову будемо жити сім’єю. Після того як у клініці лікар сказав татові, що більше нічого не можна зробити, він подивився на нас з досконалою вірою й сміливо запитав: “Чи є в когось у цій кімнаті проблеми з планом спасіння?” У нас немає, і ми вдячні за батька і матір,

які навчили нас повністю довіряти цьому плану”.

Я звертаюся до всіх, хто страждає, хто в журбі, хто зараз долає або кому ще доведеться долати випробування та виклики життя. Моє послання до всіх, хто переживає, боїться або розчарований. Моє послання— лише відголосок, нагадування про постійну втіху і пораду від люблячого Батька Його дітям з того часу, як почався світ.

“Пам’ятайте, пам’ятайте, що на камені нашого Викупителя, Який є Христос, Син Бога, ви повинні побудувати свій фундамент; так, щоб коли диявол пошле вперед свої могутні вітри, так, свої стріли у вихорі, так, коли весь його град і його могутня буря вдарить по вас, воно не матиме сили над вами, щоб втягнути вас до безодні нещастя і нескінченного горя, завдяки каменеві, на якому ви збудувалися, який є надійним фундаментом, фундаментом, що на ньому якщо люди будують, вони не можуть упасти”⁷.

Я свідчу про Нього, що Він переміг світ, що Він ніколи не забуде і не залишить нас, бо Він накреслив нас на Своїх долонях⁸. Я свідчу, що ті, хто дотримується Його заповідей, зростатимуть у вірі та надії. Вони отримують сили здолати всі життєві випробування. Вони відчують мир, що вищий від усякого розуму⁹. В ім’я Ісуса Христа, амінь. ■

ПОСИЛАННЯ

1. Sarah DeArmon Rich, in Carol Cornwall Madsen, *Journey to Zion: Voices from the Mormon Trail* (1997), 173–174; spelling modernized.
2. Мороній 7:40–42.
3. Див. Об’явлення 7:14–17.
4. Див. Яків 2:19.
5. Путівник по Писаннях, “Віра”.
6. “Вперед, святі!”, *Гімни*, №17.
7. Геламан 5:12.
8. Див. 1 Нефій 21:16.
9. Див. Филип’янам 4:7.